

باقی سمندر

جنوری 21-01-2008

در اینجا باقی سمندر از زبان سید پرویز کامبخش در غیابش
سخن میگوید .

مرا میکشند !

مرا میکشند !
نامم سید پرویز کامبخش است .
اگر تو خاموش بنشینی ،
اگر او ساکت گردد ،
اگر شما سکوت کنید ،
فردا کی را خواهند گرفت ؟
کی را زندانی خواهند ساخت ،

کی را خواهند کشت ؟
بایست دانست !
امروز مرا میگیرند ،
فردا تورا میگیرند ،
پس فردا همه را خواهند گرفت ،
وتاریکی را در همه جا جشن میگیرند .
روشنائی را در همه جا خواهند کشت !
مرا میکشند !
چراغ را میکشند ،
روشنائی را میکشند !
این شعر نیست !
شعار نیست !
این فریادیست از سلول زندان ،
از جنگال دژخیمان .
این شیون است ،
این فریادیست بر تو !
بیدار باش !
هوشیار باش !
مرا بخاطر تو ،
بخاطر او ،
بخاطر همه ،
بخاطر عشق به آزادی ،
بخاطر انسان ،
بخاطر آزاده گی ،
به اسارت گرفتد ،
شکنجه
دادند .
اگر مرا بکشند !
روشنائی را نتوان کشت .
من ذره ای از روشنائی ام ،
چراغ را نتوان کشت ،
من پرتوی از چراغم .
شمع را نتوان کشت .
من موم ای بی پایان به گرداگرد فلیته شمع ای فروزان بلخ ام .
در گوشه ای نوبهار بلخ !
در کنج خانه ای سلطان العلما ،
همان جائیکه جلال الدین دیده بدنیا گشود ،

و گرد داگرد دنیا رفت
و در قونیه ماند ،
و مولا ناگشت .
در همان بلخ دیده بدنیا گشود م .
چشمان مرا ،
در کوچه ناصر خسرو ،
در گوشه باغ امیر خسرو ،
خسروکه باسر لی و دها راگ و رازش اشنائی ،
در خم کوچه ای ،
همسایه ما رابعه آن دوشیزه ای جوانمرگ بلخ ،
باز کردند باز .

قلم هارا از دیوات ها برگیرید !
رنگ دانها را پر از رنگ نوشتن کنید !
قلم ها را برای نوشتن ،
زبانها را برای گفتن ،
چشم هارا برای دیدن ،
گوشها را برای شنیدن ،
مغز ها را برای اندیشیدن ،
بکار گیرید !

بیدار گردید !
هوشیار گردید !
داکتر درد هزاران هزار بیمار گردید !
زندان بان را زهر مار گردید !
بنویسید !
چراغ ها روشن کنید !
روشنائی را بگسترانید !
قلم باشید ،
چراغ باشید ،
چلچراغ گردید !
نا مم سید پرویز کامبخش است .
سکوت گناه است !
فریاد شوید !
فریاد آزادی .
اگر مرا بکشند !
روشنائی، شمع و چلچراغ را نتوانند کشت !
چلچراغ شوید !

